

AYLIK BÜLTEN

EYLÜL 2022

YETİM DOĞDUM KÖYÜMDE ALİM OLMAK İSTEDİM:

ŞEYH KARADAVİ

Geniş bilgi birikimi, üretkenliği... Hitabet, edebiyat ve şiirdeki ustalığı... Son döneme damga vuran en etkili vaizlerden biri olan, şeri hükümler ile çağın gereklerini birleştirmeye dayalı kolaylaştırma ve itidal mektebinin sahibi Müslüman davetçi ve alim: Şeyh Karadavi.

Dünya Müslüman Alimler Birliği eski Başkanı Şeyh Yusuf el-Karadavi 96 yaşında, Katar'da Hakk'ın rahmetine kavuştu. Doha'daki İmam Muhammed bin Abdulvahab camii'nde yoğun cemaat eşliğinde kılınan cenaze namazının ardından Mesaimer mezarlığına defnedildi.

İmtiyaz Sahibi

Anadolu Gençlik Derneği
İstanbul Şubesi adına
Ömer Faruk Kasadar

Genel Yayın Yönetmeni

Salih Eser

Yayın Sorumlusu

Mahmud Özdemir

Yayın Kurulu / Editörler

Fahrettin Uras
Yunus Emre Kaynak
Oğuzhan Çördük
Mehmet Furkan Bülbül
İbrahim Yetimova

Grafik Tasarım

P. Yusmar Yusuf
Yunus Emre Öter

Teknik Sorumlu

Muhammet Emin Çelik
İbrahim Koçak

Hukuk Danışmanı

Av. M. Çağrı Soyer
Av. Baki Coşkun

İletişim

Ali Kuşcu Mh. Tetimmeler
Sk. No: 9 Fatih / İstanbul
+90 535 921 45 31
info@muslimport.com

İÇİNDEKİLER

- 04** Mali'den Sömürgeci Fransa'ya Hayal Kırıklığı: Yenilgi Tadında Geri Çekilme
- 07** İran ile Amerika Arasındaki Nükleer Görüşmelerde Sona Gelindi
- 10** İsrail Havalarda!
- 11** Filistin'in Negev Bölgesinde Bir Cami Kalıntısının Keşfini İsrail Gizleyemedi!
- 16** Propaganda: Ülkeler Diplomatik Sistemlerini Kurmak için İletişimi Nasıl Kullanıyor?
- 19** Rusya ve Fransa'nın Batı Balkanlar'da Tehlikeli Oyunu
- 22** Yetim Doğdum Köyümde Alim Olmak İstedim: Şeyh Karadavi
- 24** İşgalci İsrail'den Cenin'e Kanlı Baskın: 4 Şehit 44 Yaralı
- 26** Yemen Savaşı 8. Yılında

Muslim Port Haber Merkezi | Büşra Zehra Çamdalı

Son Fransız askerinin Mali'den çekilmesinin, son Amerikan askerinin Afganistan'dan çekilmesinden tam bir yıl sonraya denk gelmesi kasıtlı mı yoksa tesadüf müydü? Afganistan'daki Amerikan varlığı 15 Ağustos 2021'de son bulurken Fransa ise son birliklerini 15 Ağustos 2022'de Mali'den çekti.

Fransız medyası ise Amerika'nın bir yıl önceki geri çekilişine eşlik eden -Alman ortakların bir utanç olarak nitelendirdiği- kaosla karşılaştırıldığında, Fransa'nın geri çekilmesinin nitelendirildiği "sakin tavırla" övündü. Ancak yakından baktığınızda, Kabil ve Bamako'daki iki müdahalenin sonuçlarında önemli farklılıklar bulamazsınız. Ancak yakından baktığınızda da, Kabil ve Bamako'daki iki müdahalenin sonuçlarında önemli farklılıklar bulamayacaksınız. ABD ordusu, okyanus ötesinden birincil görev olarak Taliban hareketini devirmek için geldiği Afganistan'dan 20 yıl sonra ayrıldı. Ve yine Taliban hareketi de 20 yıl öncesinde olduğu gibi geri döndü ve ABD'nin son çekilişinin ikinci gününde iktidarı ele geçirdi.

Fransa ise 10 yıl önce Mali ve Sahel bölgesi üzerindeki kontrolünü genişletmenin eşiğinde gördüğü silahlı Müslüman grupları ortadan kaldırmak amacıyla geldiğinde Mali'nin hayati bölgelerinde kurduğu askeri üslerini şimdi dağıtıyor ve askeri cephaneliğini topluyor. Ayrıca geride kendisine düşman bir Malili hükümet bıraktı. Ayrıca Ruslar'ın, ülkeyi kontrol eden askeri hükümetle iş birliği yaparak "Wagner" paralı askerleri aracılığıyla ülkeye girmelerine ek olarak ülkenin yaklaşık dörtte üçü silahlı grupların kontrolünde bırakarak ayrılıyor. Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'un tek "vahşi" başarısı, ABD'nin

01 Eylül

Mali'den Sömürgeci Fransa'ya Hayal Kırıklığı: Yenilgi Tadında Geri Çekilme

Son Fransız askerinin Mali'den çekilmesinin, son Amerikan askerinin Afganistan'dan çekilmesinden tam bir yıl sonraya denk gelmesi kasıtlı mı yoksa tesadüf müydü? Afganistan'daki Amerikan varlığı 15 Ağustos 2021'de son bulurken Fransa ise son birliklerini 15 Ağustos 2022'de Mali'den çekti.

Afganistan'dan sansasyonel kaçıışı "skandalından" yararlanmak gibi görünüyor. Macron, güvenlik ve medya yaygarası olmadan sessiz bir "kaçış" sağladı, medyada bundan çok az bahsedildi ve bu adeta gizli bir sızma gibi bir geri çekilmeydi.

Fransızların -bölgesel ve uluslararası stratejik boyutları olan- Mali'den bu "çekilmesinin" en önemli sonuçları şu şekilde özetlemek mümkündür:

Birincisi: Askeri sonuçlar

Fransa, Mali ve Sahel'deki silahlı gruplara müdahale ve onları yok etmek için amacıyla hareket etse de -bu grupların birkaç sembolünden bazılarını ortadan kaldırmak dışında- bölgenin gerçekleri ve karmaşıklıkları ile ilgili net bir vizyon olmadan askeri bir müdahale riskine girdi. Ve dünyanın en fakir ülkelerinden birinde ekonomik zorlukları hafifleten herhangi bir yatırım girişimi veya kalkınma projelerinin başlatmaksızın, yaklaşımını askeri güvenlik boyutuna indirgeyerek bölgeye koştu. Ancak serüveni hiç de beklediği gibi olmadı. Yıllarca süren işgalin ardından Fransa'nın devri sona erdi. Ne askeri hedefine ulaştı ne de bölgedeki etkisini güçlendirebildi. Paris, Ağustos 2022'nin ortalarında ülkenin dörtte üçünü silahlı grupların kontrolüne, diğer çeyreğini ise Paris'e karşı açık düşmanlık taşıyan bir askeri yönetimin kontrolüne bırakarak son askerini de Mali'den çekti.

10 yıllık müdahalenin ardından Fransa, Mali ve Sahel bölgesine barış getiremedi. İşgal sırasında Nijer'de 5622, Burkina Faso'da 8200, Mali'de 12143 sivil katledildi. Ayrıca askeri yardım için aşiret gruplarını silahlandırmakla suçlandığı gibi Fransız kuvvetleri 'yanlışlıkla' sivilleri öldürmekle

de suçlandı. Halka yönelik ağır hak ihlaller gerçekleştirildi. Mali'den ve bölgeden geri çekildiğinin açıklanmasının ardından saldırılar devam etti. Birleşmiş Milletler, bölgenin -aşırı güç unsurları ve grupları yeniden bir araya getiren- bir kuluçka makinesine ve terör saldırıları için bir fırlatma rampasına geri dönmesi konusunda ciddi endişelerini ifade etti.

İkincisi: Siyasi sonuçlar

Mali ve Sahel bölgesindeki Fransız işgalinin bütünsel bir vizyonun olmaması, bu müdahalenin sonuçlarını ve müktesebatı olumsuz etkiledi. Fransız kuvvetleri, bölgedeki silahlı gruplara bağlı bazı liderleri etkisiz hale getirirse de, çok karmaşık olan bir bölgede askeri varlığını yönetmede bocalıyor. Fransız sömürge ruhunu yeniden canlandıran bu güvenlik yaklaşımı, Mali ve Sahel'deki askeri maceranın başarısızlığını başından itibaren gösterdi. Başkan İbrahim Boubacar Keita yönetimindeki Bamako hükümetinin isyancı gruplarla iletişim kurma ve diyalog başlatma ihtiyacına ikna olduğu bir zamanda, Fransa askeri yaklaşım kapsamı dışında düşünemediği için -bu gruplarla başa çıkmanın bir yolu olarak güvenlik ve askeri seçeneğe bağlı kalarak- Mali hükümetine diyalog girişimine devam etmekten vazgeçmesi için baskı yaptı. Fransızların bu tutumu birçok Malilinin eleştirisine ve öfkesine neden oldu. Mali'deki Keita'ya yakın olan imam Şeyh Mahmud Deko, Fransa'nın tutumunun ülkesinin içişlerine apaçık bir müdahale olduğunu söyledi. Hatta Paris'i Malililer arasındaki barışı ve uzlaşmayı engellemekle suçladı. Oysa birçok Malili için iç çatışmayı sona erdirmenin herhangi bir yolu - özellikle barışçıl bir çözüm - yeterli kadar fazlaydı. Adı geçen imam, , Fransız işgalini kınayan halk mitinglerinde kendi ülkelerindeki krizi çözümü için Fransa'nın kendi vizyonunu dayatmasını reddeden binlerce kişiye önderlik etti. Fransızların hayal kırıklığı, Ağustos 2020'de askeri bir darbenin -Paris'e yakın olan- cumhurbaşkanı İbrahim Boubacar Keita'yı devirmesiyle derinleşti. Askeri yönetim ilanı ve ardından Mayıs 2021'de askeri konsey başkan yardımcısı Asimi Quetta tarafından gerçekleştirilen ve Fransız gündeminde büyük bir gerileme anlamına gelen ikinci bir darbe oldu. Fransızlar ile ordu arasındaki farklılıkların artmasıyla birlikte ordu, Fransızların ülkedeki varlığına ve içişlerine müdahalesine karşı milliyetçi bir söylem geliştirdi. Quetta, Fransa'yı, -Mali'deki askeri darbelerle karşı koymak için kendini gösterirken- Burkina Faso, Çad ve Haftar gibi kıtadaki komşu ülkelerdeki askeri darbeleri desteklediği ve finansör olduğu gerekçesiyle ikiyüzlülükle suçladı.

Üçüncüsü: Diplomasi alanındaki sonuçlar

Fransa'nın Mali'ye 2013'te bir "kurtarıcı" gibi girerken ve 2022'de sınır dışı edilerek çıkması dikkat çekici bir sahnedir. Elbette Paris, Mali'de kendisine karşı artan düşmanlığı, Rusların kendisine karşı düşmanlığı körüklemekteki gizli rolüyle açıklıyor. Bu yılın başında Bamako, özellikle Fransa'nın Mali'deki yönetimi gayri meşru gören açıklamalarının ardından Fransız büyükelçisini sınır dışı etme kararı aldı. Geçtiğimiz Şubat ayında da, Fransa cumhurbaşkanı Mali'den askerlerinin geri çekildiğini duyurmak zorunda kaldı. Macron olumsuz yansımaları azaltmak için kararı, "Fransız kuvvetlerinin Sahel bölgesinde yeniden konuşlandırılması" şeklinde sundu. Ancak Mali'de Fransız büyükelçisinin Bamako'dan sınır dışı edilmesiyle başlayan Fransa karşıtı gerilim, Bamako'nun Paris'i ülkenin egemenliğini ihlal etmekle ve silahlı gruplara destek vermekten sorumlu tutmak için BM Güvenlik Konseyi'ne sunduğu taleple son haftalarda doruk noktasına ulaştı. İki ülke arasındaki ilişkilerin daha önce görülmemiş bir hale geldiğini yansıtan suçlamalar, Fransa'nın -geleneksel ve tarihsel bağlarla rağmen- iki ülke arasındaki ilişkiyi güvence altına almadaki başarısızlığını güçlü bir şekilde yansıtıyor.

Dördüncüsü: Stratejik sonuçlar

Mali'ye Fransız müdahalesi, Fransa'nın NATO çerçevesinde Libya'daki askeri rolünün, Kaddafi rejimini devirmek ve ardından onu tasfiye etmek için cazip hale gelişinden sonra geldi. Bu Paris'in Libya'da ve bütüncül olarak bölgede kendisine stratejik bir olanak sağladığına ve "arkadan liderlik" olarak bilinen Amerikan stratejisi ışığında bölgede ona liderlik ve üstünlük verdiğine inandığı bir roldü. Fransa'nın bu rolü, bölgedeki Afrikalı liderler tarafından beklenen memnuniyetle karşılanmadı hatta ciddi eleştiri ve çekincelere konu oldu. Ve Fransa'nın içişlerinde kendi yönetim denklemlerini dayatarak sömürge mirasını yeniden getireceğine dair birçok korku yarattı.

Fransa, sahadaki gerçekler değişirse ve yeni denklemler gerektirdiğinde bölgedeki herhangi bir lideri terk etmeye ve hatta tüm geleneksel ittifaklarını devirmeye hazır görünüyordu.

Gerçek şu ki, Afrika'daki "asi" Fransa, özellikle de birden fazla askeri darbenin arkasında veya sponsor olmakla suçlandığında, Avrupa Birliği'ndeki, Washington'daki ve hatta Birleşmiş Milletler'deki ortaklarıyla bile farklılaşıyordu. Ve bu farklılık -Fransa'nın sömürge politikalarını kınayan ve hatta Afrika kıtasında kaosa neden olan

liderleri ortaya çıkan İtalya gibi-zaman zaman çatışma ve karşılıklı suçlama noktasına varıyordu. Ayrıca Almanya Macron'a Afrika ile ilgilenmenin güvenlik ve askeri boyutların da ötesinde bütünleşmiş bir vizyon çerçevesinde olması gerektiğini defalarca hatırlattı. Kıtanın gidişatına dair, birçok ülkenin Paris ile ilişkilerini azaltarak yüzünü Çin, Türkiye ve Rusya'ya çevirmesi şaşırtıcı görünmüyor. İlk defa - dil sorununa rağmen-- Çin'de okuyan Afrikalı öğrenci sayısı, Fransa'da okuyan öğrenci sayısını geçti.

Fransız kuvvetleri Ağustos ortasında Mali'den çekildi ve bu, yenilgi tadında hayal kırıklığına uğratan bir geri çekilmeydi; Öyle ki Fransa cumhurbaşkanı geçen Temmuz sonunda yaptığı Afrika turu sırasında, Fransa'nın Afrika kıtasındaki varlığını bireysel olarak ve Avrupa Birliği açısından güçlendirme kararlılığını vurgulayarak, bu yenilgiyi hafifletmeye çalıştı. Ancak birçok Afrikalı lider, Macron'un söylemlerinin sahadaki girişimlere yansımalarının farkında.

Uluslararası raporlar, Birleşmiş Milletler, ABD ve hatta Fransa'nın Avrupalı ortaklarının, Fransa'nın Mali ve Sahel bölgesine askeri müdahalesini yönetme şeklini ve ardından çekilme kararını -bölgedeki silahlı gruplardan gelen tehditler nedeniyle boşluk ve büyük riskler bırakabilecek karışık bir geri çekilme olarak- olumsuz gördüğünü göstermektedir. Yerel Fransız medyası, askerlerin Mali'den çekilmesinin ardından ülkede(Fransa'da) bir güvenlik endişesi olduğunu ifade etti ve hatta Fransız güvenlik servisleri, Sahel'den gelen militanların aktif düzensiz göç yoluyla bölgeden Fransa'ya geçeceği korkusuyla ülkedeki teyakuz durumunu artırdı.

Fransa, Sahel'in aşırılıkçı grupların tehditleri ve düzensiz göç açısından Bermuda Şeytan Üçgeni'ne benzediğini ve Libya'daki güvensiz ve istikrarsız durum ile Fas-Cezayir anlaşmazlığının derinleşmesi nedeniyle bölgedeki risklerin arttığını çok iyi biliyor.

Fransa'nın Afrika'ya yaptığı askeri müdahalelerin sayısı son 50 yılda 40 kereye ulaştı. Bu süreçte beyan edilen çok sayıda itici güç (iç ekonomik sıkıntılar, enerji ve nüfuz rekabeti ve ayrıca nostaljik sömürge mirası) olsa da ana güdüsü şüphesiz sömürgecilikti. Bunların hepsi, Afrika'da tekrarlanan bir maceranın katalizörleri oldu. Genellikle derin jeopolitik dönüşümleri ve dünyadaki güç dengesini okumak için acele eden bir Fransız macerası.

Askeri müdahale fikrine ilişkin son bir mülahaza da şu ki , Afganistan'daki Amerikan işgali ve Mali'deki Fransız işgali maceraları, iç içe geçmiş ve daha karmaşık hale gelen ve maceracıların oyunun kurallarını kontrol etmelerine asla izin vermeyen bir dünyada askeri seçeneklerin risklerinin ve ikilemelerinin büyüklüğünü çarpıcı örnekleri olarak ortaya koyuyor.

**Bu makale Al Jazeera'da Jelal Ouerghi tarafından kaleme alınmıştır.*

Muslim Port Haber Merkezi | Büşra Zehra Çamdalı

Tahran, nükleer silah dosyası üzerindeki müzakerelerin olumlu bir şekilde ilerlediği ifade etmekle birlikte kırmızı çizgilerinden ödün vermeyeceğini de vurguladı. Washington ise bir anlaşmaya varmanın yakın olduğunu vurgulayarak ve Tahran'ın önemli konularda uzlaşmaya istekli olduğundan bahsetti.

İran Cumhurbaşkanı İbrahim Raisi bugün -Pazartesi günü- Tahran'da düzenlediği basın toplantısında, Tahran ile Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı arasındaki muallak kalan sorunlar çözülmeden nükleer dosya üzerinde anlaşmaya varılmasının mümkün olmadığını vurguladı. Raisi, İran'ın, nükleer müzakereler sırasında yaptırımların fiilen kaldırılmasının ve geri kalan sorunların da esaslı bir şekilde çözülmesinin gerekliliğini vurguladığını sözlerine ekleyerek nükleer anlaşmayı ihlal eden tarafların anlaşmaya dönmesi gerektiğini vurguladı.

"Nükleer teknolojiye sahibiz ve bunu kimse elimizden alamaz" diyen Raisi "Bu tür silahların savunma stratejimizde yeri yok" diyerek ülkesinin nükleer bir silaha sahip olmak istemediğini de sözlerine ekledi. Raisi, önümüzdeki Eylül ayında New York'ta yapılacak Birleşmiş Milletler Genel Kurulu toplantılarına katılımı sırasında ABD Başkanı Joe Biden ile görüşmeyeceğini açıkladı. İsrail'in İran'ın barışçıl nükleer programına engel olmaya yönelik tehditlerinin, "başarılı olmadığını ve gelecekte de başarılı olmayacağını" belirterek, "Siyonist varlık, İran'a saldıramayacağını gayet iyi biliyor" dedi.

02 Eylül

İran ile Amerika Arasındaki Nükleer Görüşmelerde Sona Gelindi

İran, nükleer silah dosyası üzerindeki müzakerelerin olumlu ilerlediğini ancak kırmızı çizgilerinden ödün vermeyeceklerini açıkladı. Washington da anlaşmaya varmanın yakın olduğunu vurguladı. İsrail ise anlaşmaya karşı çıkıyor.

Olumlu Gidişat

İran Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Nasır Kanaani ise nükleer müzakerelerin olumlu bir şekilde ilerlediğini, geri kalan -önemli ve hassas- az sayıda konunun da yaptırımların kaldırılmasıyla ilgili olduğunu söyledi. İran Haber Ajansı ile yaptığı bir röportajda, Tahran'ın, Amerika'nın nükleer anlaşmayı canlandırmakla alakalı dönüşüne -uzmanlar üzerinde çalıştıktan sonra- mümkün olan ilk fırsatta yanıt vereceğini de sözlerine ekledi. Sözcü, müzakerelerin ayrıntılarını açıklamamanın istenen sonuçlara hizmet etmediğini söyledi.

Aynı bağlamda, ABD Ulusal Güvenlik Konseyi'ndeki Stratejik İletişim Koordinatörü John Kirby, diplomasi ve İran'la yeniden nükleer anlaşma sağlamanın mümkün olan en iyi çözüm olduğunu vurguladı. CNN ile yaptığı bir röportajda, ülkesinin anlaşmayı sağlamak için çalışmaya devam ettiğini ifade ederek İran'ın nükleer silah edinmesi durumunda Orta Doğu'daki herhangi bir sorun çözmenin zorluğuna dikkat çekti.

Reuters'a konuşan bir ABD'li yetkili, Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı'nın 3 yerde soruşturmaları kapatmadıkça İran'ın nükleer anlaşmayı uygulamayacağını söylediğini fakat Washington ve ortaklarının İran'ın bu talebini reddettiğini açıkladı. Buna karşılık İsrail Başbakanı Yair Lapid, İsrail'in -yaklaşık bir yıldır- İran ile yeni nükleer anlaşmanın imzalanmasını engellemeyi amaçlayan çok sistemli bir politika yürüttüğünü söyledi. Lapid, İsrail'in İran'la yapılan anlaşmaya karşı olmadığını ancak -kendi ifadesiyle- çok daha iyi bir anlaşma imzalamaya zorlanabileceğini de sözlerine ekledi.

01 Eylül

BM 'Uygur Raporu'nu Yayımladı, Uygur STK'lar 'Artık Yeter!' Dedi

Birleşmiş Milletler (BM) İnsan Hakları Yüksek Komiserliği, Çin'in Doğu Türkistan'daki insan hakları ihlallerine dair raporunu açıkladı. Raporda, Çin yönetiminin 'ciddi insan hakları ihlalleri' işlediği vurgulandı.

05 Eylül

Amerika Suriye'de Yeni Bir Üs Kurdu!

Türkiye'nin Suriye'ye terör unsurlarının bulunduğu bölgelere yönelik askeri operasyon olasılığı güçlenirken, Amerika da boş durmuyor. Terör oluşumları ile Dışişleri Bakanlığı düzeyinde bir araya gelen ABD bölgede yeni bir askeri üs daha inşa etti.

06 Eylül

Yine Aldatıldı

Ankara'nın uzunca süren görüşmeler neticesinde normalleşme kararı aldığı İsrail, Türkiye'nin birincil düşmanlarından olan Yunanistan ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi üzerinden kritik hamlelerde bulunuyor.

07 Eylül

İngiltere'de Liz Truss Dönemi Resmen Başladı

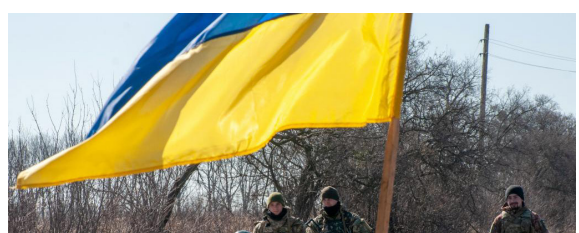
İngiltere'de Boris Johnson'un istifası sonrası iktidardaki Muhafazakar Parti'nin yeni lideri seçilen Dışişleri Bakanı Liz Truss ardından Kraliçe 2. Elizabeth tarafından başbakan olarak atandı ve yeni hükümeti kurmakla görevlendirildi.

08 Eylül

Amerika, PKK/YPG'nin Başını Çektiği SDG İle Ortak Tatbikat Yaptı

Amerika öncülüğündeki Batı Koalisyonu'nun, Türkiye-Suriye-Irak sınır üçgeni yakınlarında terör örgütü PKK/YPG'nin başını çektiği SDG ile ortak askeri tatbikat gerçekleştirdiği bildirildi.

12 Eylül

Ukrayna Ordusu ilerliyor, Rusya 3 Yerde Çekilmeyi Doğruladı

Ukrayna ordusu, ülkenin doğusunda gerçekleştirdiği karşı taarruzda 3.000 kilometrekareden fazla alanı Rusya'dan geri aldığını açıkladı. Rusya ise taktik geri çekilme olduğunu açıkladı. Ukrayna ordusunun bu ilerlemesi önceki kazanımlarını birkaç gün içinde üç katına çıkardığı anlamına geliyor.

13 Eylül

Çin Rejimi Annesini Kaçırıp, Dört Yıldır Gözü Yaşlı Haber Bekliyor

Uygur Hareketi (CFU) İcra Direktörü Rushan Abbas'ın kız kardeşi Dr. Gulshan Abbas tam dört yıldır Çin hapisanelerinde tutuluyor.

13 Eylül

Azerbaycan-Ermenistan Sınırında Çatışma: Ermenistan, Rusya'dan Yardım İstedi

Ermenistan'ın işgal ettiği Karabağ topraklarına yönelik provokasyonlarına Azerbaycan operasyonla karşılık verdiğini duyurdu. Sabaha kadar süren çatışmalarda 49 Ermeni askerin öldüğü aktarıldı.

14 Eylül

“Oslo Anlaşması’ndan Bu Yana 135 Bin Filistinli Tutuklandı”

Filistin’de hükümete bağlı Esirler Heyeti, işgalci İsrail ile 13 Eylül 1993 tarihinde imzalanan Oslo Anlaşması’ndan bu yana işgal güçleri tarafından 135 bin Filistinlinin esir alınarak tutuklandığına dikkat çekti.

14 Eylül

Mustafa Trampa Batı Trakya Müftüsü Seçildi “Yunanistan’da Müslümanlar Baskı Altında”

Yunanistan hükümetinin atadığı resmi müftülere karşı Müslüman halkın seçtiği isim İskeçe Müftüsü Mustafa Trampa oldu. Müftü Trampa, Yunan hükümetinin Müslüman vakıflarının idaresine Hristiyanları atadığını, namaz kılma özgürlüğü olsa da, ülkede dini özgürlüklerin ciddi şekilde ihlal edildiğini açıkladı.

16 Eylül

Libya Cihadının Şehidi: Ömer Muhtar

Libya’yı işgal eden İtalyanlara karşı büyük bir direniş başlatan Ömer Muhtar, esir düştükten sonra göstermelik bir mahkeme sonucunda idam edilmişti.

16 Eylül

Acısı Dinmeyen Yara; Sabra ve Şatilla Katliamı

Filistinli Müslümanların yaşadığı Sabra ve Şatilla mülteci kampını basan İsrail ordusu destekli Sionistler; çocuk, kadın ve yaşlı demeden binlerce Müslüman’ı vahşice katletmişti.

06 Eylül

İsrail Havalarda!

Türkiye ile İsrail arasında normalleşme süreci tüm hızıyla devam ederken Siyonist İsrail'in Başbakanı Yair Lapid, Türkiye ile havacılık anlaşmasını onayladıklarını açıkladı.

Abdussamet Karataş

Siyonistlerin Filistin'de ve ilk kiblemiz Mescid-i Aksa'da sürdürdüğü kanlı işgale rağmen AKP hükümetinin İsrail'e verdiği tavizler vicdanları yaralıyor. Son bir yıldır iyice gün yüzüne çıkan Türkiye ile İsrail arasındaki normalleşme süreci devam ederken Siyonist İsrail'in Başbakanı Yair Lapid, Türkiye ile havacılık anlaşmasını onayladıklarını açıkladı. Lapid, anlaşmayla birlikte artık İsraili hava yolu firmalarının Türkiye'ye seferler düzenleyebileceğini, İstanbul'a ve Türkiye'nin diğer noktalarına iniş ve kalkış yapabileceğini söyledi.

SIYONİST REJİM, İLİŞKİLERİN GELİŞMESİNDEN MUTLU

İsrail Başbakanı Yair Lapid, anlaşmaya ilişkin yaptığı açıklamada, "Hükümet olarak Türkiye ile İsrail arasında havacılık bağlantıları kurulmasına yönelik bir anlaşmayı onayladık. Anlaşmayla birlikte artık İsrail'e ait hava yolları İstanbul'a ve Türkiye'nin diğer noktalarına iniş ve kalkış yapabilecek. Bu anlaşma her şeyden önce İsraili yolculara ve İsrail havacılığına fayda sağlayacak. Ayrıca bu, bölgede istikrar ve refah için önemli bir stratejik hamledir ve iki ülke arasındaki ilişkilerin gelişmesine önemli katkı sağlayacaktır. Bir sonraki adım, büyükelçilerin atanmasıdır" ifadelerini kullandı.

ADIM ADIM ARZ-I MEV'UD!

Anlaşmayı büyük bir müjde olarak duyuran Lapid'in açıklamalarında "Türkiye ile ilişkilerimizde bir sonraki adım karşılıklı büyükelçilerin atanması" ifadesi dikkat çekerken sürecin Siyonistlerin kendilerince kutsal ideolojisi olan Arz-ı Mev'ud'a doğru ilerlemesinden endişe ediliyor. Zira Siyonistlerin kutsal ideali olan Fırat ve Nil arasındaki topraklara sahip olmak anlamına gelen Arz-ı Mev'ud'un (vaat edilmiş topraklar) odak noktalarından birini de Türkiye oluşturuyor. Siyonistler, Türkiye'nin Güneydoğu ve Doğu Anadolu bölgeleri ile Kıbrıs Adası, Suriye, Irak, Lübnan, Mısır gibi birçok İslam ülkesini kapsayan sınırları, kendilerine sözde vaat edilmiş Arz-ı Mev'ud toprakları olarak hayal ediyor.

TÜRKİYE'NİN HER YERİNDE AT KOŞTURACAKLAR!

AKP hükümetinin büyük önem verdiği havayolları anlaşması Türkiye açısından olası büyük riskler taşıyor. Zira illegal devletiyle, ordusuyla ve halkıyla topyekûn korsanlığa hizmet eden İsrail'in batıl ideallerinin gerçekleşmesinde Türkiye toprakları hayati önem taşıyor. Öncelikle Arz-ı Mev'ud sınırları içinde yer alan Güneydoğu ve Doğu Anadolu bölgelerindeki şehirlerimize ulaşım sorunu kalmayan Yahudilerin buralarda gizli faaliyetlerini artırması ihtimal dâhilinde görünüyor. Öte yandan Siyonistlere uçuş serbestliği, Siyonist istihbarat şebekesi MOSSAD'ın ülkenin dört bir yanındaki ajanlık faaliyetlerini daha rahat gerçekleştirmesini de sağlayacak. Filistin direnişine büyük bir halk desteği bulunan Türkiye'de Filistin'e maddi ve manevi destekte bulunan kişilerin MOSSAD'ın kirli ve sinsiz tezgâhlarına kurban edilmesi, ihtimaller arasında bulunuyor.

(milli gazete)

Muslim Port Haber Merkezi | Büşra Zehra Çamdalı

Kısa bir süre önce işgalci İsrail'in Eski Eserler Kurumu -Filistin'in en eski camilerinden biri olarak kabul edilen- Filistin'in iç kesimlerinden Negev'deki Arap şehri Rahat'ta bir caminin keşfedildiği haberini yayınladı. Aynı şekilde birkaç gün önce, bazıları mermer döşenmiş evler, su kuyuları ve odaların bulunduğu ve buranın zengin ve saygın bir ailenin yaşadığı bir yer olduğuna işaret eden büyük ve lüks bir çiftliğin keşfedildiği haberini de yayınladı. Haberi aktaran sitelere göre yerleşim yeri, tarihi 1200 yıl öncesine dayanan bir saray olarak biliniyordu (site ile ilgili bilgilerin henüz başlangıç aşamasında olduğu aktarıldı). Bu iki keşif ek olarak da işgalci İsrail'in Eski Eserler Kurumu tarafından -yaklaşık bir yıl önce- adı geçen şehirde yakın bir döneme ait başka bir cami keşfedildi.

Eski Eserler Kurumu'ndaki kazıcılara göre, caminin keşfi, birçok cevap alabileceğimiz önemli bir olaydır ve bize İslam'ın bölgeye girişi, nüfusun İslamlaşması, Müslümanların yerel halkla ilişkisi ve o dönemdeki yaşamın doğası hakkında bilgi verir. Haber sitelerinin kazı amirlerinden yaptığı alıntıya göre MS./7 yüzyıla dönen bir köy camisinden söz ediliyor. Bu da onu Orta Doğu'da -iddialara göre- bölgedeki - Birüssebi'nin kuzeyindeki- nadir camilerden biri yapıyor. (Zira benzer bir yapı daha önce keşfedilmemiş.) Bu dönemde Kudüs ve Mekke'de büyük camiler olduğunu da eklediler, bununla birlikte keşfedilen şey, muhtemelen bölgedeki köylüler tarafından dua etmek için kullanılan eski bir ibadet alanının kanıtıdır.

Aslında, bu keşif çok önemlidir ve bu nedenle Filistin Negev'inde keşfedilen ve belgelenen -nadiren fark edilen- birçok camiye eklenmiştir. Bu cami, -bilgi ve araştırmalarıma göre- önemine, tarihi ve arkeolojik değeri çok yüksek olmasına rağmen, iddia ettikleri gibi ender bir cami değildir." Ürdün ve Filistin'de (638-1917) cami mimarisi ve inşaatı" konulu doktora tezimin bir parçası ola-

19 Eylül

Filistin'in Negev Bölgesinde Bir Cami Kalıntısının Keşfini İsrail Gizleyemedi!

Filistin'in işgal altındaki Negev çölü bölgesinde tarihi bir cami keşfedildi. Bölgede 1200 yıl öncesine dayanan yerleşkelerde ortaya çıkarıldı. Keşif İslam'ın bölgedeki nüfuzuna da ışık tutuyor.

rak "keşfini ve doğrulaması" nı kendim yaptığım 3 camii de dahil, erken İslam döneminden 26 cami daha belgeledim. Bu camilere, taşıdıkları tarihi, kültürel ve sosyal değerlere ışık tutabilmek için çok sayıda makale ve çalışma yapmamız gerekiyor. Ve bu konu gerçekten de duraksamamız gereken bir konudur ki İslam'ın Filistin topraklarının güneyinde ve hatta bir bütün olarak bölgede yayılmasını yeniden ele almamızı ve anlamamızı sağlar. Ve arkeolojik araştırma alanında ve hatta tüm çalışmalarını bu konuya hasretmiş İsraili araştırmacılar arasında büyük ilgi gören bir konudur.

Bu yazımda, geçtiğimiz dönemde medyanın yayınladığı "keşiflere" ve İsrail Eski Eserler Kurumu'nun yaptığı gibi bu keşiflerin "en büyük olay ve en önemli keşif" olarak nasıl sunulduğuna ışık tutmayı düşündüm. Belki bu sözlerle resmi tamamlamaya ve haberlerle bize aktarılmayan gizli gerçeği aktarmaya çalışıyorum. Ve belki de gizli kalmasını istiyorum.

Caminin ve çiftliğin keşfi bir tesadüf müydü?

Öncelikle şuna değinmeliyiz ki cami ve çiftliğin keşfi, inşaat sırasında antik eserler bulunduktan sonra -sit alanlarını boşaltılması ve imar ve inşaatı için izin vermek amacıyla-gelen "kurtarma kazıları" kapsamında idi. Yani planlı ve kasıtlı olarak bilimsel araştırma amacıyla yapılmış kazılar değildi aksine İsrail yasalarına göre eski eserlerin

bulunmasını takiben yapılan bağlayıcı kazılardır. Bundan sonra da -ilgili makamların görüşüne göre- rapor ya inşaat ve geliştirme çalışmaları için sit alanını serbest bırakacak ya da içinde "önemli" bir şey bulunursa ona el koyacaktır. Bu camilerinde "kurtarma" kazıları kapsamında bulunmuş olması, keşfin planlı bir kazı sonucu değil, tesadüf olduğu anlamına gelmektedir.Şunu da bilmek gerekir ki araştırma amacıyla düzenlenen kazıların çoğunluğu İsrail kurumları veya araştırma enstitülerinden ortakları tarafından Filistin topraklarında gerçekleştirilmektedir ve genellikle İslam öncesi dönemlerle ilgilidir.

Bu siteler üzerinde yaptığım kapsamlı araştırmalar sayesinde, Filistin topraklarındaki erken İslam dönemine ait çoğu caminin, özellikle Negev'deki ve genellikle kurtarma kazıları sırasında ortaya çıkarılan camilerin, onlar hakkında kapsamlı bilgiye mevcut olmadığını buldum. Bu siteler, keşfedildikten sonra genellikle üzerlerinden bir cadde geçebilsin veya üzerlerine bir bina inşa edilsin diye buldozerlerle yıkıldı ve kaldırıldı. Ayrıca şu ana kadar yazılan raporların ve bilgilerin çoğu yayınlanmadı.Bu siteler gereken ilgiyi görmedi ve neredeyse yok oldu.

Bölgenin tarihi ve İslami dönemleri, özellikle erken İslami dönemi ile ilgili çok fazla karışıklık var. Bu tarih, oryantalistlerin çizdiği hâkim bakışa ve Arapların ve Müslümanları atalarının ve dedelerinin topraklarını işgal etmeye gelen hatta bu ülkede yıkıma ve tahribata yol açan ve önceki altın dönemlerin refahına son veren yabancılar olduğu algısına göre tasvir edilmiştir. Ve bu araştırmacılar ve oryantalistlerin gelişen Batı medeniyetinin mirasçıları olduğuna itibarla bu altın dönem "Roma ve Bizans" dönemidir.

Cami kalıntılarının açığa çıkarılmasının teşviki tesadüfi midir?

İşgalci İsrail, tüm Filistin tüm topraklarına kontrol etme ve egemenliğini dayatma takıntısına ek olarak, bu kontrolü sözde "yasalaştırarak" ve eylemlerine meşruiyet ve nesnellik kazandırıp "otoritesini dayatma ve ülkeyi Yahudileştirme" olarak özetlenebilecek ek bir saplantı da yaşıyor.

İşgalci İsrail hukuku sadece belirli hedeflerin uygulanması için bir araçtır yani toplumsal değerleri ve normları yansıtan ahlaki bir standart değildir. Bu nedenle sadece yüksek hedeflere uymadığında değişir. İsrail düzeni, Filistin topraklarının ve tarihinin Yahudileştirilmesi hedefine hizmet etmek için tüm alanları ve kurumları kullanmaktadır. Bu durum, İsrail yönetiminden ayrılamayan ve yüksek çıkarlarıyla uyumlu hayati

bir organ olduğu için "Eski Eserler Kurumu" ile de bağlantılıdır. Ve bu kurum, Antik Arap eserlerinin yıkılmasına ve yok edilmesine, sayısız mukaddesatın buldozerle yıkılmasına ve birçok mezarın ihlal edilmesine ve açılmasına gece gündüz katılan ve katılmaya da devam etmektedir. "Kutsallaştırma ve Saygısızlık Arasındaki Yahudi Sembolleri ve İslami Kutsallıklar" kitabında belgellediğimiz gibi "Hoşgörü Müzesi"ni kurmak amacıyla açılan Kudüs'teki Eski Ma'man Allah'ın İslam Mezarlığı'nda, Ramle, Kafr Saba, Al-Zarnuqa ve diğer bir çok mezarlık buna örnektir.

Eski eserleri koruduğunu iddia eden aynı kurum, eski antik camilere saygısızlık ediyor, haklarını ihlal ediyor ve restorasyonlarını engelliyor. Ramla'daki İslam'ın en eski ve en büyük camilerinden biri olarak kabul edilen "Beyaz Camii" iyi durumda değildir, defalarca saldırıya uğramış ve büyük tarihi değerine rağmen restorasyonu yasaklanmıştır.

Uzun yıllar Roma pazarı olarak tasvir edilen Tiberya Camii'nin de son dönemde cami olduğunun söylenmesi, mekanın terkedilmiş bir halde kalması ve ilgi görmemesi bizi meraklandırıyor: "Eski Eserler Kurumu'nun bu tür son keşifleri ortaya çıkarması ve medyada tanıtmasının amacı nedir!?"

Eski Eserler Kurumu, -kelimenin tam anlamıyla-İsrail'in otoriter hedeflerine ulaşmayı ve onun kamu çıkarlarına hizmet etmeyi amaçlayan otoriter bir kurumdur. Aynı zamanda içinde "post-modern" ve "gerçekçi" ekolün takipçileri olan, "Siyonist ideoloji"den kurtuluş arayışında olan ve siyasetten uzak "nesnel" araştırmalar yapan araştırmacılar da vardır. Ama bu araştırmacılar İsrail'in yüksek çıkarlarıyla çatışabilecek bir şeyde genellikle dışlanma ile karşı karşıya kalmaktadırlar.

Günümüz dünyası, "insan"ı kendi dikteleri ve ona çizdiği sınırlar içinde tutmak amacıyla gerilim ve heyecan unsurunu kullanarak onun düşünce ve

eylemlerine yönlendiren medya kültürünün kölesi haline gelmiştir. Bu bağlamda, bu gibi İslam'a ait yerlerin keşfi ile İsrail'in bu toprakları Yahudileştirme eylemleri, hatta mezarları açma ve tahrip etme çabaları arasındaki çelişkiye, zaman zaman farklı yerlerde yapılan buluşların kamuoyunu meşgul etmesi olarak bakabiliriz. Bütün bu keşifler "İsrail tarihinin Arap dönemi" çerçevesiyle sınırlıdır. Ve bunların "parlayan bir olay" haline gelmesi için- Arap antik eserlerinin yıllar içinde yok olması gerçeğiyle sahneden gizleyerek- bütün ışıklar onun üzerine çevrilir. Kurumun gerçekleştirdiği eylemlerin nesnelliğini zihinlerde yerleştirmek için bu entelektüel seferberlik kasıtlı olarak tekrarlanır. Bu kurumun ülkedeki Arap ve İslami ne varsa yok etmek için yürüttüğü şiddetli kampanya ışığında; İslam mezarlıklarının ve kutsallıklarının sürekli ihlalleri ışığında; Filistinli medya kuruluşlarının ve aktivistlerin, yapılan bu ihlalleri takip edip küresel olarak ifşa etmesinden -özellikle küreselleşme yansımaları ile dünyayı herkese açık tek bir varlık haline getiren iletişim araçlarının gelişmesinden- sonra bu kurum güvenilirliğini ve tarafsızlığını kaybetti. Bu da mezkur İsrail kurumunu, kendini "nesnel" bir kurum olarak tanıtacak "olayları" veya "ifşaları" aramaya yöneltti.

Burada, işgalci İsrail'in sözde müesses nizamının -kurtarma kazılarında tesadüfen ortaya çıkan eserlerin- bu "keşiflerinin" gündeme getirdiği tartışmanın, bir bakıma kurumun yaptığı işe inandırıcılık kazandırdığı bir propaganda olduğunu görüyoruz. Ve buna karşın İsrail tarihi "Yahudileştirme" sürecini ve Filistin topraklarındaki sessiz arkeolojik sürecini devam ettiriyor.

Eski dönemlere ait İslami eserlerinin keşfinin artması normal mi?

Söylediğimiz gibi, İsrail devleti, devletin kuruluşundan bu yana geçen yıllar boyunca, ülkedeki Araplara ve İslam'a dair simge yapılarını ortadan kaldırdı ya da buldozerlerle yıktı. Ayrıca "önemli" olana, yani İslam öncesi dönemlere -İncil dönemleri dedikleri- özellikle de bronz ve demir dönemlerine ait eserlere ulaşmak için, "önemsiz" katmanları -yani İslami arkeolojik katmanları- buldozerle yıktı. Ve aynı kurum, Filistin topraklarının tarihini -son yıllarda gelen- Yahudi halkının tarihi ile sınırlamak amacıyla, eski eserleri "keşfediyor" ve arkeolojik, estetik ve sanatsal araştırmaların yapılmasını teşvik ediyor. Ve bu sadece Filistin tarihini -İslami dönemler boyunca süren- buldozerlerin bıraktığı birkaç kırıntıyla sınırlamak içindir. Böylece Filistin topraklarındaki İslam ve Arap medeniyetini gölgede bırakarak ve gerçeği sadece küçük bir bölümünü yansıtan kalıntılar üzerinden sunarak farklı bir gerçeklik empoze eder.

Bu, İsrail kurumlarının Filistin topraklarındaki İslami antik eserleri (kalıntıların kalıntıları) teşhir ederek "nesnel çalışmalarını" yürüttükleri için, İsrail kurumlarının bir aldatmasıdır. Filistin topraklarında Arap ve İslam haklarını inkar etmek için "nesnel" bir çalışma yaparak ve "kalan kalıntılara" göre şüpheli bir İslam medeniyeti anlayışı empoze ederek Yahudileşme süreçlerini tamamlamaya meşruiyet kazandırmaktadır.

İsrail Filistin topraklarında Araplara ve İslam'a ait olan her şeyi kökünden söküp atmak, kutsalları ve mezarlıklara saldırganlarla yıkmak ve ülkeyi Yahudileştirmeye yönelik çabalarının ardından, dünya çapında - halklar düzeyinde - itibarını kaybettikten sonra, başta Kudüs-ü Şerif ve mübarek Mescid-i Aksa olmak üzere Filistin topraklarının kimliğini yok etmek için İslami kutsalları ve eski eserleri ihlallerini sürdürürken, kaybettiği itibarı kazanmak için bazı eski eserleri ifşa ederek, onu kurtaracak şeyi arıyor.

**Bu makale Al Jazeera'da Abdulrezzak Metaney tarafından kaleme alınmıştır.*

16 Eylül

Kırgızistan ile Tacikistan Sınırında Çıkan Silahlı Çatışmada 11 Kişi Yaralandı

Kırgızistan - Tacikistan sınırında yaşanan silahlı çatışmalarda taraflar birbirlerini tank ve havan topu gibi ağır silahlar kullanmakla suçlarken olaylarda 11 kişinin daha yaralandığı bildirildi.

16 Eylül

İkrime Sabri'den Mescid-i Aksa'da Nöbete Devam Çağrısı

Mescid-i Aksa Hatibi Şeyh İkrime Sabri, Mescid-i Aksa'nın işgalcilerin Yahudileştirme ve emrivaki yapma planlarına karşı korunması çağrısında bulundu.

16 Eylül

Mazlum Uygurlar, Kampa Atılacaklarını Bile Bile Eylem Yaptı!

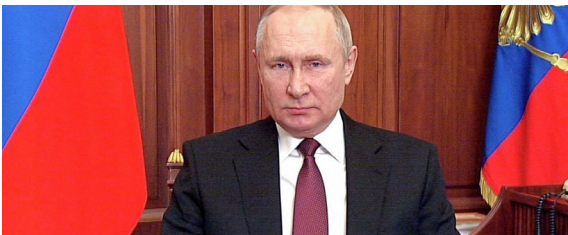
Uygur Türkleri, 45 günlük karantinayla açlığa mahkum edilen akrabaları için Doğu Türkistan'ın başkenti Urumçi'de protesto gösterisi düzenledi.

19 Eylül

İşgal Güçleri Mescid-i Aksa'nın Müdürü Ömer El-Kisvani'yi Gözaltına Aldı

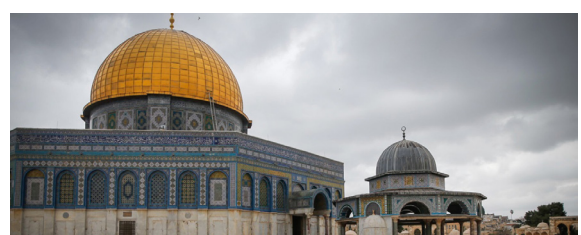
İsrail işgal güçleri 19 Eylül Pazartesi sabah Mescidi Aksa'nın Müdürü Ömer El-Kisvani'yi işgal altındaki Kudüs'ün doğu kesiminde yer alan Tur beldesindeki evine baskın düzenleyerek gözaltına aldı.

21 Eylül

Putin Kısmi Seferberlik İlan Etti Rusya Orduya 300 Bin Yedek Asker Çağırarak

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, askeri kısmi seferberlik ilan etti. Rusya Savunma Bakanı Sergey Şoygu, kısmi seferberlik kapsamında toplam 300 bin yedek askerin çağrılacağını açıkladı. Ukrayna'daki savaşta 5 bin 937 Rus askerinin öldüğü belirtildi.

23 Eylül

"Ümmetin Mescid-i Aksa Bilinci İşgalcilerin Hesaplarını Bozuyor"

Hamas'ın diaspora Başkanı, Arap halklarının ve İslam ümmetinin Kudüs ve Mescid-i Aksa etrafında kenetlenmesinin işgal rejiminin hesaplarını bozduğunu ve bölge ülkeleriyle normalleşme konusunda adımlarını gözden geçirmesine yol açtığını söyledi.

23 Eylül

Boşnak Adaylar Arasında Türkiye ve Batı Tartışması

Bosna Hersek'te 2 Ekim'de gerçekleştirilecek genel seçimlerde Devlet Başkanlığı Konseyi Boşnak üyeliği için yarışacak üç aday, katıldıkları TV müzakerasında Bosna Hersek'in Türkiye ve Batı ile ilişkilerini tartıştı.

26 Eylül

Rusya'da Okula Silahlı Saldırı: 7'si Çocuk 13 Kişi Öldü

Rusya'daki İzhevsk kentinde silahlı bir kişi bir okulda etrafa ateş açarak en az 13 kişiyi öldürdü ve çok sayıda kişiyi yaraladı.

26 Eylül

Yusuf el-Karadavi, Katar'da Hakk'ın Rahmetine Kavuştu

Dünya Müslüman Alimler Birliği eski Başkanı Yusuf el-Karadavi 96 yaşında, Katar'da Hakk'ın rahmetine kavuştu.

30 Eylül

İkinci İntifada'nın Sembolü Olmuştu! Muhammed Durra Rahmetle Anılıyor

Muhammed Durra, 22 sene önce bugün, 2000 yılında, işgalci İsrail güçlerinin açtığı ateş sonucu babasının kucağında şehit olmuştu.

30 Eylül

Kabil'de Eğitim Merkezinde Patlama: En Az 19 Kişi Öldü

Kabil polis teşkilatı, Afganistan'ın başkentindeki bir eğitim merkezinde meydana gelen patlamada en az 19 kişinin öldüğünü ve çok sayıda kişinin de yaralandığını açıkladı.

30 Eylül

Moskova, Kontrolündeki Bölgelerde Yapılan Tartışmalı Referanslarda Zafer İlan Etti

Ukrayna'da Rusya'nın kontrolündeki bölgelerde düzenlenen tartışmalı referanslar sona erdi. Bölgelere Kremlin tarafından atanan yetkililer, oy verenlerin neredeyse tamamının Rusya'ya katılma yönünde tercih yaptığını ileri sürdü.

21 Eylül

Propaganda: Ülkeler Diplomatik Sistemlerini Kurmak için İletişimi Nasıl Kullanıyor?

İletişim ve diplomasi arasında güçlü bir ilişki vardır. Devletler iletişim olmaksızın devlet dış politika hedeflerine ulaşamaz. Bu nedenle birçok yeni diplomasi tanımları ortaya çıkmıştır ki bunlardan en önemlilerinden biri de “Ülkeler ve uluslararası kuruluşlar arasında organize bir iletişim süreci olmasıdır.

Beden hareketleri ve jestler gibi sözlü olmayan iletişim, sözlü iletişimden daha az önemlidir denebilir. Sözsüz iletişim de diplomatik dilin en önemli temellerinden ve araçlarından biridir ve birçok anlam ve çağrışıma taşır. Ve her hareket bu çağrışımlarla anlaşılır ve üzerine bir şeyler bina edilir. Tek bir hareket, iki ülke arasındaki ilişkilerin kurulmasına katkıda bulunabileceği gibi, bazen de ilişkilerin kopmasına neden olabilir.

Bir diplomat “yapıcı belirsizliği” nasıl kullanabilir?

Siyasi mesajlarda var olan netliğe duyulan ihtiyaca rağmen, diplomatlar ve devlet liderleri bazen birden fazla şekilde yorumlanabilecek belirsiz sinyaller gönderme yoluna başvururlar. Bundan dolayı da Henry Kissinger “yapıcı belirsizlik” kavramını icat etti. Yani bu, muarız tarafların farklı şekillerde yorumlamalarını açık olan ve birden fazla seçeneğin önünü açan bir dil ve işaretler kullanmak demektir. Nixon’ın, 1973’te -Kissinger’in Amerika ve Çin arasındaki ilişkileri iyileştirme olasılığı hakkında belirsiz sinyaller göndermesinden önce gerçekleşen- Çin ziyareti sırasında olduğu gibi. Sonrasında bu ilke, Amerika’nın -net politikalar benimsemek istediği birkaç durum dışında- Amerika’nın dış politikasının başkın bir özelliği haline geldi. Aynı şekilde yapıcı belirsizlik - İsrail’in Oslo sırasında ve sonrasında Filistinlilerle yaptığı gibi- gücü elinde bulunduran tarafın zayıf tarafa kendi yorumunu dayatmasına izin veriyor. Anlaşmalar çoğunlukla muğlak ve bunları, yorumlarının müzakerecilerle bırakılmasını -bütün muğlaklığa rağmen- “açıkça” şart koşan metinler izledi. Bu nedenle, müzakereler yirmi yıl boyunca somut bir sonuç olmaksızın devam etti, ardından Başkan Trump büyükelçiliğini Kudüs’e taşıdı, çünkü Oslo metinleri tek taraf ağırlıklıydı ve sadece “Filistinlilerin Kudüs’e yö-

Muslim Port Haber Merkezi | Büşra Zehra Çamdalı

Diplomatik çalışmalarda iletişim insan vücudunda akan kana benzetilir. Yani iletişim durduğunda diplomasi ölür ve devletler arasındaki anlaşmazlığı yönetmenin tek yolu şiddet olur. Bağımsız devletler arasındaki müzakere süreçlerinin tamamı iletişime dayalıdır. Ülkeler, müzakere sürecindeki tarafların hedeflerini ve uzlaşmacı çözümlere ulaşma olanaklarını keşfetmek için analiz edilen ve yorumlanan birçok mesaj gönderir.

Diplomatik iletişim

Diplomatik iletişim ilmi, devletler tarafından gönderilen mesajlardaki sembollerin anlamları analiz etme ve liderlerin davranış ve söylemlerindeki sinyalleri anlama sürecinde yeni ufuklar açmak için gelişmiştir. Bu bağlamda, ülkeler, temsilcilerinin dil becerilerini geliştirmeye çalışırlar, böylelikle kelimelerin çağrışımlarını ve anlamlarını anlarlar ve devletin hedeflerini gerçekleştirmek için bunları nasıl kullanacaklarını anlarlar.

Diplomasi dili ne kadar gelişti?

Diplomasi dili öyle gelişmiştir ki, kelimelerin kullanımı, siyasi ve dilsel anlamları hususunda çok ciddi bir farkındalıkla gerçekleşir ve kelimeler sosyokültürel olarak ifade ettikleri anlamlar ışığında anlaşılır ve yanlış anlaşılmaya yol açabilecek kelimelerden kaçınılır. Bu nedenle, kelimeleri diğer tarafların açıkça anlayabileceği şekilde belirli bir şekilde kullanmak diplomatların, devlet liderlerinin ve temsilcilerinin en önemli niteliklerinden biri haline gelmiştir. Diplomatik dil, yanlış anlaşılma ihtimalini azaltmaya çalışırken kültürler arası iletişime dayanır.

nelik beklentilerini gerçekleştirmekten” bahsediyordu.

Bunun bir başka açık örneği, 1967’de Arap ülkelerinin yenilgisinden sonra muğlak ateşkes anlaşmasını hazırlayan ve anlaşmanın İngilizce versiyonunda metninde “savaştan sonra işgal edilen topraklardan çekilme”den bahseden Lord Caradon’dur. İsraililer bu anlaşmaya bağlı kaldı ve Fransız versiyonunda da Arapların elindeki versiyon olan “işgal altındaki topraklardan” geri çekilmeyi şart koşuyordu. Anlaşma, bazı bölümlerinde “savaş öncesi toprakların” sınırlarına geri dönüşü de şart koşarken bu sınırlar belirtmedi ve bu kararın yorumlanması hala tartışmalı ve belki de ilelebet devam edecek.

Belirsizliğin olumlu olmadığı, mesajın yanlış okunması nedeniyle, özellikle ülkeler arasındaki çatışmalarda, ilişkileri geliştirme fırsatlarının kaybedilmesine yol açan birçok durum da vardı. Saddam Hüseyin’in Amerikan büyükelçisinin konuşmasını yorumlarken “Kuveyt’i işgal etmesi durumunda ABD’nin müdahale etmeyeceği” ni anlaması, diplomatik mesajlardaki belirsizliğin ciddiyetine ve diplomatik iletişimde açıklığın önemine tanıklık eden bir vakadır.

Amerikan “Dış Politika” dergisi, Irak Cumhurbaşkanı Saddam Hüseyin ile ABD Büyükelçisi April Glaspie arasındaki ünlü röportajı ele alarak, Büyükelçinin, Irak’ın Kuveyt ile olan sınır anlaşmazlığında hiçbir fikri olmadığını Irak cumhurbaşkanına açıkça belirttiğini ve bu durumun bazılarının bu işgal için ABD büyükelçisinin sözlerini sebep göstermesine neden olduğunu kaydetti. Irak ordusu Kuveyt’i işgal ettikten sonra ve Körfez ülkelerini kurtarmak için Washington’un önderlik ettiği uluslararası seferberliğin akabinde Glaspie Mart 1991’de Washington’daki Senato Dış İlişkiler Komitesi’nin önüne çıktı. Senato, Glaspie’nin Irak hükümetine komşu Kuveyt’i işgal etmeye teşvik eden yanlış bir sinyal gönderilmesine sebep olup olmadığını incelemek istedi. Glaspie, -medya tarafından bildirilen oturum protokolüne göre- Irak cumhurbaşkanını Kuveyt’e saldırmalarının sonuçları konusunda defalarca uyardığı konusunda ısrar etti. Ancak bu konuda -diplomatik bir dille- açıklama yapan ABD’nin eski Suudi Arabistan büyükelçisi James Akins diplomasi dilinde bazılarının düşündüğü gibi doğrudan bir uyarı verilemeyeceğini de açıkça belirtti. Ve DeWalt gazetesine göre şunları da ekledi “ ‘Sayın Başkan, gerçekten Kuveyt’e girmeyi düşünüyorsanız, sizi büyük bir öfkeyle karşınız ve ülkeniz ve saraylarınız yıkılır.’ Bu şekilde bir şeyi ne ben ne de başka herhangi diplomat söyleyemez.” dedi. Çoğu araştırmacıya göre, Diplomatik ilişkilerdeki bu şekilde belirsizliğin genellikle olumsuz sonuç-

ları olur ancak amacı birden fazla seçeneğe yol açmak olan birkaç durumda da olumlu olabilir.

Diplomatik iletişim ve teknolojinin etkisi

İletişim araçlarının ve medyanın gelişmesi, diplomatik çalışmaları ve ülkeler arası mesaj gönderimini büyük ölçüde etkilemiştir. Bu gelişmenin en önemli sonuçlarından biri, mesajların hızlı bir şekilde iletilmesi ve kamuoyuna duyurulması ve halkları belirli seçenekleri benimsemeleri için hükümetlerine baskı yapmaya zorlamasıdır.

İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Palmerston’un 1840 yılında ilk telgrafı aldığı “Aman Allahım... Diplomasinin sonu geldi.” dediği rivayet edilir. Şüphesiz ki o, profesyonel diplomatların ülkeler arasında anlaşmalar yaptığı ve dış ilişkiler kurduğu gizli ve geleneksel diplomasiyi kastetmiştir. Ancak Palmerston’un söylediğinden bu yana, diplomatik iletişim -yöntemlerini geliştirmelerini gerektiren yeni zorluklarla karşı karşıya kalan profesyonel diplomatların hayal gücünü aşacak bir şekilde geliştirdi. Ayrıca Sosyal medya da devlet liderlerine ve diplomatlara yeni zorluklar getirdi. Binaenaleyh Elektronik diplomasi, dijital diplomasi ve siber diplomasi gibi yeni kavramlar ortaya çıktı.

Doğrudan kitlelere hitap etmek

Bu durum, diplomatik iletişimin amaçlarının gelişmesine yol açmış, böylece hükümetlerle sınırlı kalmadan kitlelere ulaşmayı amaçlamıştır. İletişim devrimi diplomatik çalışmanın gizliliğini de azaltmıştır. Bu nedenle modern diplomasi, sembollerin yalnızca hükümetlere hitap etmek için değil de halkı etkilemek için de kullanıldığı iletişimsel ve hitabi bir eyleme dönüşmüştür. Bu da diplomasi ve kültür etkileşimi arasındaki ilişkinin artmasına, yeni diplomasi teorilerinin geliştirilmesine ve diplomatik bilginin üretilmesine yol açmıştır.

Diplomatik iletişim ve çatışma yönetimi

Diplomatik iletişim, devletler arası çatışmaların yönetilmesinde de bir temel haline gelmiştir, Zira düşmanlık ve savaş dönemlerinde bile anlaşma olanaklarının sağlanması ve barışçıl çözümlere ulaşılması için iletişim kanallarının açık kalması gerekmektedir. Çünkü diplomatik iletişim kanalları aracılığıyla karşı tarafa mesajlar gönderilmektedir.

Ülkelerin diplomatik iletişimde kullandığı yöntemler nelerdir?

Araştırmacılar -sonuçlarını analiz etmek için- diplomatik iletişim araçlarına, bir yaklaşım olarak nasıl kullanılacağına ve ülkelerin hedeflerine ulaşmada ne ölçüde başarılı olduklarına odaklanmaya başladılar. Olumlu sonuçlar elde etmek isteyen bir uygun araçların kullanımı araştırmalıdır. Bu nedenle -özellikle çatışma zamanlarında- mesajın ulaştığından emin olmak için her aracın özellikleri ve hedef kitlesi analiz edilmelidir.

Diplomatik iletişimde araçların kullanımı teorisi

Diplomatik iletişimde, bu araçların etkilerinin ve mesajı iletmekteki yeterliliklerinin analizi için araçların kullanımı teorisi gelişmeye başladı. Zira diplomatik iletişim, belirli nitelikteki mesajların karşılıklı iletilmesi ve yorumlanması, devletler düzeyinde gerçekleşen ayrı bir iletişim sürecidir.

Diplomat, ulaşmak istediği hedefler ışığında uygun araçları seçer. Bu nedenle diplomatik iletişimde araç seçme süreci, ülkeler ve halklarla ilişkiler kuracak stratejik planlamanın en önemli kısımlarından birini oluşturur. Bu, ülkeler arasındaki diplomatik iletişimini analiz etme, ülkenin küresel krizlere karşı tutumunu ifade etmedeki etkinliğini fark etme ve bu gibi karşı krizlere çözüm geliştirmeye katkıda bulunma veya arabuluculuk rolü üstlenme becerisi ile ilgilidir. Bunun ışığında, diplomatik iletişim ilmi, diplomatik söylemin tahlili, mesajların inşası, taslak ve dil yöntemleri ve bunları iletmek için kullanılan araçlar gibi birçok alanı içerecek şekilde gelişebilir.

Diplomatik iletişim ve medya diplomasisi arasındaki ilişki

Diplomatik iletişim ilmini gelişimi, yeni iletişim teorilerinin inşası ve bilimler arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi ile ilgilidir. Bu ilimler, uluslararası ilişkiler ilminin gelişmesinin ve devletler ve halklar arasındaki ilişkiler için yeni yöntemlerin bulunmasının temelini oluşturur.

Küresel gerçekliğin yeniden inşası

İşte bu ilimler, küresel gerçekliğin yeniden inşasına ve çatışmaların çözümü için yeni ufuklar açılmasına katkıda bulunabilir. İnsanlar, sömürge hedeflerini kontrol etmek ve başarmak amacı olmayan hatta her türlü sömürgeciliğe direnmek, tam bağımsızlığa ulaşmak ve saygı ve karşılıklı anlayış temelinde çıkar ve menfaat alışverişinde bulunmak gibi büyük hedeflere ulaşmak için halklar arasında iş birliğinin sağlamanın teme-

lini oluşturabilecek yeni bir bilgi türüne ihtiyaç duyuyorlar. Bunun ışığında diplomatik iletişim, uluslararası ilişkilerin geleceğini yeni kurallar üzerine inşa etmede önemli bir rol oynayabilir. Diplomatik iletişimin en önemli özelliklerinden biri, zorlamaya değil de ikna ve karşılıklı anlayışa dayalı bir iletişim olmasıdır.

Sömürge sonrası dönem

Diplomatik iletişim ilminin gelişimi, yoksullukla mücadele ve iklim değişikliğinin tehlikelerinden korunma gibi önemli konularda halklar arasında bilgi alışverişine dayalı yeni uluslararası ilişkiler ve küresel kamuoyunun oluşmasına ihtiyaç duyulan 21. yüzyılın zorluklarının anlaşılmasına dayanmaktadır.

Yine iletişim devrimi de sömürge döneminde halklar için oluşturulmuş, nefretin, ayrımcılığın ve ırkçılığın temelini oluşturan olumsuz klişeleri reddetmeye ve saygıya dayalı yeni zihinsel imajlar oluşturmak için -kamu diplomasisi, popüler diplomasi ve kültürel diplomasinin gelişimine bir giriş mahiyetinde- diplomatik iletişimi geliştirme yeteneğimizi artırabilir. Güney'in fakir ülkelerinde diplomatik iletişim ilmini ve ilgili bilimlerini geliştirmek için çalışabilir ve bunları sömürgecilik, bağımlılık ve Batı sömürsüne karşı mücadelede iş birliğine dayanan yeni ilişkiler kurmak için kullanabiliriz. Bu ilişkileri kurmak ve insanlarımız için yeni zihinsel imajlar oluşturmak için her türlü iletişim türünü ve medyayı kullanmalıyız.

Diplomatik iletişim, yoksul halkların tarihin yeni bir döneminde aktif rol oynadığı yeni bir ilmin inşasına katkıda bulunabilir. Arap üniversitelerimiz bu ilmin geliştirmek için üzerlerine düşeni yapıyor mu?

**Bu makale Al Jazeera'da Süleyman Salih tarafından kaleme alınmıştır.*

Muslim Port Haber Merkezi | Osman Atalay

Rusya, eski Doğu Avrupa ve Balkan Slav toplumları üzerinden toparlanarak Batı dünyası ile hesaplaşmayı gözüne kestirmiş görünüyor.

AB ve NATO'nun Balkanlar üzerinde oluşturduğu askeri, siyasi ve ekonomik güç gösterisi Rusya'yı fiili olarak (Ukrayna)sıcak savaşın içine çekmiş vaziyette. Rusya'nın Balkanlar'da arka bahçesi olan Sırbistan, son yıllarda Rusya'nın desteğiyle, Bosna ve Kosova üzerinde askeri siyasi baskılarını arttırmakta olduğu görüyoruz.

Sırbistan, uzun zamandır Çin ile girdiği ekonomik ve askeri ilişkiler, GKRY ve Rusya'dan son dönemde yaptığı alımlarla birlikte ciddi bir helikopter filosu oluşturuyor.

Türkiye, Rusya ve Sırbistan arasındaki uyumlu ilişkilerine rağmen Rusya ve Sırbistan'ın Kosova, Bosna ve Karadağ politikaları üzerindeki tehditkar ve karamsar tutumunu değiştirecek gibi görünmüyor.

Rusya ve Fransa'nın (Ukrayna savaşı) Balkanlar'da Almanya, ABD ve İngiltere ile çatışan pozisyonu bölgede tansiyonun kısa vadede düşmeyeceğini gösteriyor. Rusya'nın Balkanlar politikasında Fransa ile uyumlu yürüyen ilişkisini iyi analiz etmek gerekiyor. Fransa'nın İngiltere, Almanya, ABD'ye karşı farklı bir Balkanlar politikası var.

Kosova Başbakanı Albin Kurti, geçtiğimiz hafta Kosova'daki genel durum hakkında yaptığı değerlendirmede, açıkça Sırbistan'ın ordusunu Rusya ve Çin'den aldığı teçhizatla güçlü bir şekilde silahlandırmasından duyduğu endişeyi dile getirdi. Bu ülkelerin Demokratik Batı'ya alternatif olarak Balkanlar'da bir şekilde yerleşmek istediklerini vurguladı. Sırbistan arasındaki sınırın Sırp tarafında 28'i askeri ve 20'si jandarma kuvvetlerine ait olmak üzere yaklaşık 48 operasyonel saldırı üssü bulunduğundan bahisle Kosova'da ciddi bir savaş ihtimalini dışlamadığına dikkat çekti.

21 Eylül

Rusya ve Fransa'nın Batı Balkanlar'da Tehlikeli Oyunu

33 yıl önce 1989 Berlin duvarının yıkılması ile Doğu Avrupa'nın dağılmasına şahit olduk. 1992'de Yugoslavya'nın kanlı bir savaş ile dağılması üzerinden 30 yıl geçti.

Kurti, bir daha asla savaş olmayacak, veya asla çatışma olmayacağını söylemenin sorumsuzluk olacağına inanıyor, ayrıca geçen yıl Sırbistan ve Rusya'nın 104 tatbikat ve ortak askeri faaliyeti gerçekleştirdiğini söyleyerek bunlardan en önemli iki tatbikatin "Slav Kalkanı" ve "Slav Kardeşliği" olduğu gerçeğine de atıfta bulundu.

Kurti, Kosova'da bir Sırp belediyeleri topluluğu oluşturulmasına karşı olmasına rağmen, bunun Bosna'daki gibi yeni bir Sırp Cumhuriyeti'nin yaratılmasına başlangıç olacağını vurguladı. Sırp-ların, Kosova'nın Sırbistan'ın bir parçası olma hayali devam ettiği sürece, Balkanlar'da Sırbistan olmadan savaş, Arnavutlar olmadan barış olmayacağını vurgularken bu hayallerin Balkanlar için bir kabusla dönüşeceğini düşünüyor.

Albin Kurti'ye göre en tehlikeli şey, Sırbistan liderliğinin Rusya'yı Sırbistan'ın annesi olarak görmesi ve bu nedenle Balkanlar'daki koşulların tehlike ve korkularla dolu olduğunu vurgulamasıdır.

Sırbistan Cumhurbaşkanı Aleksandar Vucic'in geçtiğimiz günlerde Macron'la gizli görüşme sonrasında Kosova'yı asla tanımayacağını ifade etmesi çok düşündürücü bir konudur. Her fırsatta Belgrad'ın Kosova'yı Birleşmiş Milletler'in bir parçası olarak kabul etmesinin mümkün olmadığını söyleyen Vucic, New York'tan Pink televizyonuna yaptığı konuşmada, "Eğer kabul edersek, hiçbir zaman BM'den atamayız. Kabul etmezsek, dışlanmış olacağız. Her şeyin bir sonucu var." dedi.

Türkiye-Sırbistan ilişkileri ile Fransa-Sırbistan ilişkileri çok farklı kutuplar üzerinde yürüyor. Fransa'nın, son günlerde Türkiye'yi tehdit eden Yunanistan, Azerbaycan ile savaşa giren Ermenistan, Kosova ve Bosna 'yı sürekli taciz eden Karadağ'da hükümet krizlerini destekleyen Sırbistan'ın hamiliğine soyunmasını unutmayalım.

Türkiye'nin Balkanlar politikasında Rusya, Fransa, Almanya, ABD ve İngiltere ile ciddi fikir ayrılığı var. Fransa Cumhurbaşkanı Macron, Yunan Başbakanı Miçotakis ile yaptığı görüşmede,

“Fransa’nın Yunanistan’ı açıkça ve kararlı bir şekilde Türkiye’nin tehditlerine karşı desteklediğini” söyledi.

Aslında, Ukrayna krizinin bölgesel etkilerinin sonucu olarak Balkanlar’da Fransa ve Rusya işbirliği yeni bir krizin habercisi gibi.

Rusya, uzun zamandan beri Kuzey Makedonya, Bulgaristan, Bosna-Hersek, Karadağ ve Kosova’da çok ciddi siyasi, ekonomik operasyonlar ile istediği sonuçları alamadı. Rusya artık Balkanlar’da ön planda görünmek istemiyor, çok göze battı.

Fransa, Rusya’nın taşeronu olarak hem ABD hem de güçlü rakibi Almanya’ya karşı stratejik güç elde etmenin peşinde. Ruslar, AB gazını kısmak ile tehdit ediyor, Putin sahada sıkıştıkça Balkanlar’da Sırbistan ve Slav toplumlari kozunu oynamaya çalışıyor. Rusya, Batı’ya açıkça savaş açmış durumda sadece enerji ile tehdit etmiyor, AB içinde Fransa, Macaristan, Bulgaristan, İtalya ve Slav nüfuslar üzerinden yeni bir istikrar-kaos stratejisi güdüyor.

“Open Balkan girişimi her ne kadar somut bir şekilde dönüşme de Fransa ve Rusya operasyonu olarak Almanya, ABD ve İngiltere’ye karşı bir oluşumun tezahürüdür.”

Batı Balkanlar ve Doğu Avrupa sahasında siyasal kriz ve kışkırtmaların arkasında Fransa’yı görmek mümkün. Fransa, bölgede Sırbistan’ın adeta garantörü gibi hareket ediyor. Bosna Srebrenica’da yaşanan katliamlarda Fransa’nın ihmalleri tarihin karanlık sayfalarında bekleyedursun.

Balkanlar’da barış arayışları Almanya, Fransa, ABD arasındaki ciddi rekabetin engeline takılmaktadır. “Open Balkan’da Fransa inisiyatifini, Brüksel sürecinde ise Almanların inisiyatifini görüyoruz.

Sırbistan Cumhurbaşkanı Vucic, birçok uluslararası platformda Kosova’yı asla tanımayacağını açıkça ifade ederek aslında Türkiye’nin desteklediği Open Balkan’ın gerçekleşme ihtimalini kendisi sabote etmiş oluyor.

Open Balkan’ın aktif öne çıkan yüzü Arnavutluk başbakanı Edi Rama, Fransa’da okumuş ve orada yaşamış, Fransa’nın yakın markajında olan zeki, pragmatist bir liderdir.

Rama’nın ABD-Fransa-Avrupa arasında sıkışmış geçiş dönemi lideri olarak işi zor görüyor. Kosova başbakanı Albin Kurti Fransa ve Rusya’nın hedefinde bir isim. Ulusalci, vizyoner, entelektüel kimliği ile öne çıkıyor.

Open Balkan (Mini Balkan Şengeni) çekişmesinin önemli yanı, Edi Rama liderliğinde Fransa’nın Sırpaların yanında olmasıdır. Albin Kurti ise Brüksel sürecinde direten diğer üç Balkan ülkesi Kosova, Karadağ ve Bosna-Hersek’in haklarını ön planda tutan bir konseptin savunucusudur.

Edi Rama’yı AB’yi sadece sıkıştırmak değil, aslında AB içinde Fransa politikalarına yakın duran bir isim olarak görmekte fayda var. Albin Kurti’yi Türkiye’de Batıcı, Almanlara angaje görenler, Edi Rama’yı hep gözden geçiriyorlar.

Türkiye’nin Rusya ile olan pragmatist politik tutumu aslında Balkanlar’da tarihsel potansiyel gücümüze ciddi sorumluluklar yüklüyor.

Boşnak ve Arnavut toplumlari geleceklerini AB ve NATO şemsiyesi altına görüyor.

Almanya-Fransa çekişmesinde Edi Rama Fransa ve Sırbistan’ın markajında olurken, Kosova Başbakanı Albin Kurti, AB, Almanya, Avusturya ve NATO’yu güvenilir buluyor.

Fransa, ABD’nin Balkanlar’da yeni projesini kabul etmiyor.

Fransa açık olarak Sırbistan’ın arkasında duruyor ve Balkanlar’da tehditkar bir denklem kuruyor.

Fransa’nın Balkanlar’da 1992’den bu yana Almanya ve ABD’ye karşı ekonomik, siyasal denge politikası var. Kuzey Mitrovitsa’yı 1999 sonrası ayıran KFOR Fransa güçleriydi.1999’da Fransa, İber Nehri’ni bölmek için kriterleri belirleyerek Kosova-Mitrovica’yı böldü. “Fransız KFOR askeri 1999’da duvar fikrini inşa etti. Bu tarihi bir gerçektir. Kosova Post’un haberine göre, “Fransa Sırbistan’a aslında Kosova’yı böl” dedi.

Fransa açıkça, Yunanistan, Kıbrıs, Ermenistan sorunlarında Türkiye’ye karşı bloкта yer alan bir ülke. Balkanlar’da ise Kosova, Bosna ve Karadağ karşısında Sırbistan, Rusya politikalarının yanında yer alması Türkiye’nin Balkanlar politikasında bıçak sırtı bir süreç yaşadığını gösterir.

2013 Rusya’nın Kırım-Donbas ilhak girişimlerine Avrupa NATO ülkeleri 2022’de cevap verdi.

Rusya, Avrupa’yı gaz, enerji ile sıkıştırarak netice alamayacak gibi görünüyor. Son hamlesi siyasal operasyonlarını Fransa, Macaristan, İtalya’yı yanına alarak Balkanlar’da bir iç çatışmayı, kaosu deneyebilir. Bunun faturasını Sırbistan ve bölge ülkeleri ödeyebilir.

Balkanlar'da Almanya, Avusturya, Fransa, İngiltere ve ABD rekabeti çok güçlü bir şekilde seyrediyor.

Geçtiğimiz haftalarda eski ABD başkanının güvenlik danışmanı John Bolton, yeni Başkan Joe Biden'in Balkanlar'dan vazgeçmeyeceğini ve "Balkanlar'ın Avrupa'nın eline bırakılmasının bir hata olacağını" değerlendirdi.

Türkiye son dönemde Moskova'ya yakın bir politik çizgiye yaklaşmış ve son Balkanlar gezisinde CB sayın Erdoğan, Rusya'nın hafife alınmaması gerektiğini batı dünyasına açıklamıştı.

Ukrayna savaşı ile Doğu Avrupa ve Balkanlar yeni bir bölgesel değişime gebe olurken 1989'da Berlin Duvarı'nın yıkılması, akabinde 1992 yılında Yugoslavya'nın dağılma sürecine şahit olmuştuk. Bugün NATO'nun öncülüğünde yeni bir savaş var ve radikal değişim süreçlerine şahit olabiliriz.

Türkiye'nin son 30 yılında Balkanlar politikasının merkezinde bölge ülkelerinin bağımsızlıklarını, ekonomik, kültürel, siyasal desteğini ve bu ülkelerin AB ve NATO'ya üyeliklerini de teşvik ettiği bilinir.

Aynı Türkiye'nin, bugün NATO ve AB ile siyasi-askeri ekonomik savaşa girmiş bir Rusya ile denge politikaları arayışının ne kadar başarılı olacağı hususu ayrı bir tartışma konusudur.

Türkiye'nin Balkanlar politikasının Rusya cephesinde barındırdığı riskler var. Fransa, Almanya, ABD gibi ülkelerce sabote edilmesi mümkün görülüyor.

Macron'un Fransa'daki iktidar partisi, adını Rönesans olarak değiştirdi. Bu, Fransız politikasındaki bir değişikliğin ciddi bir göstergesidir.

Rönesans'ın Konstantinopol'den çıkarak Avrupa'ya yerleşen eski Roma aileleri tarafından başlatıldığını konuya dahil olan herkes anlar.

**Bu makale www.sde.org.tr sitesinde Osman Atalay tarafından kaleme alınmıştır.*

Muslim Port Haber Merkezi | Büşra Zehra Çamdalı

Doğumu ve çocukluğu

Yusuf Abdullah El-Karadavi, 9 Eylül 1926'da Mısır'ın Garbiye Valiliği'nin Mahalletu'l-Kubra bölgesinin merkezi olan Saft Turab köyünde doğdu. Babası o iki yaşında iken vefat ettiğinden, onu amcası büyüttü. Kur'an'ı ezberledi ve on yaşından daha küçükken mahreç ilminin kurallarına hâkim oldu.

Eğitim öğrenimi

Karadavi Ezher'e katılarak ilk ve orta öğrenimini orada tamamladı ve ardından 1953'te Usulu'd-Din Fakültesi'nden (Kelam ilmi) yüksek diploma aldı ve bir yıl sonra da Arap Dili Fakültesi'nden öğretmenlik lisansı aldı. 1960 yılında Usulu'd-Din Fakültesi Kur'an ve Sünnet İlimleri Bölümü'nde yüksek lisans derecesinde bir hazırlık çalışması yapmadan önce 1958'de Dil ve Edebiyat Yüksek Arap Araştırmaları Enstitüsü'nden diploma aldı. Daha sonra 1973 yılında aynı kolejden birincilik derecesiyle doktora tezini tamamladı. Tezinin konusu ise "Zekât ve toplumsal sorunların çözümüne etkisi" idi.

Fikri yönelimi

Şeyh Karadavi, Müslüman Kardeşler Hareketi'nin tarihinin önde gelen ilmi ve entelektüel şahsiyetlerinden biridir. Selefilik ile yenilenmeyi birleştiren ve düşünce ile hareketi karıştıran, sünen fikhî, maksat ve öncelikler fikhî, İslam'ın değişmezleri ile çağın değişiklikleri arasındaki dengeye odaklanan, eski ve faydalı olan eki her şeye bağlı kalarak ve yine faydalı olan yeni olan her şeyi de memnuniyetle karşılayan, mütedil İslam'ın en önde gelen savunucularından biri olarak kabul gördü. Bazı fikhî görüşleri ve fetvaları bazı alimler tarafından kabul görmediği için

27 Eylül

Yetim Doğdum Köyümde Alim Olmak İstedim: Şeyh Karadavi

Geniş bilgi birikimi, üretkenliği... Hitabet, edebiyat ve şiirdeki ustalığı... Son döneme damga vuran en etkili vaizlerden biri olan, şeri hükümler ile çağın gereklerini birleştirmeye dayalı kolaylaştırma ve itidal mektebinin sahibi Müslüman davetçi ve alim: Şeyh Karadavi.

hakkında pek çok ihtilaf ortaya atıldı. Bu alimlere göre o, görüşlerini modern çağın baskılarını uygun bir şekilde şer'i delillere dayandırırken, Karadavi'nin savunucuları ise, onun, fikhin esasları ve şeriatın amaçlarında hususunda açık kurallara dayalı fikhî görüşlere ulaşmayı başardığını söyledi.

Üstlendiği Vazife ve Sorumlulukları

Dr. Karadavi Mısır'da Vakıflar Bakanlığı'na bağlı İmamlar Enstitüsü'nde müfettiş ve ardından da Ezher'de İslam Kültürü Genel İdaresi'nin yayınlarının denetçisi olarak çalıştı. 1973 yılında Katar Üniversitesi Kız-Erkek Eğitim Fakültelerinde İslami İlimler Bölümü'nü kurmuş, 1977'de aynı üniversitede Şeriat ve İslami İlimler Fakültesi'ni kurarak 1989-1990 yılına kadar da dekanlığını sürdürmüştür. Karadavi'ye vatandaşlık veren Katar, onu 1990-1991 akademik yılında üniversitesinin ve yüksek İslam enstitülerinin bilim kurullarına başkanlık etmesi için Cezayir'e gönderdi. Ardından da Katar Üniversitesi'ndeki Sünnet ve Biyografi Araştırma Merkezi direktörü olarak görevine geri döndü. 23 Mart 2010'a kadar "Online İslam" ağını finansörü Katar'daki El-Belağ Kültür Derneği'nin yönetim kuruluna başkanlık etti.

2004'ten başlayarak kurucusu olduğu Dünya Müslüman Alimler Birliği'nin 2018'e kadar başkanlığını yaptı. Karadavi ayrıca Mekke'deki Dünya İslam Birliği (Rabita) Fıkıh Konseyi, Hartum'daki İslami Çağrı Örgütü ve Oxford'daki İslami Araştırmalar Merkezi de dahil olmak üzere birçok Arap, Müslüman ve uluslararası birçok ilmi ve aksiyoner kurumunun da üyesiydi.

Davet serüveni

Şeyh Karadavi, Mısır'da Müslüman Kardeşler'e katıldı ve 1949'dan başlayarak -daha lise öğrencisiyken- birkaç kez Müslüman Kardeşler'e mensup olduğu için tutuklamalara maruz kaldı.

1954'te de devrim rejiminin cemaate karşı başlattığı büyük güvenlik operasyonunda tutuklandı.

Onun kitapları, fikrî görüşleri fikhî fetvaları, yirminci yüzyılın altmışlı yıllarından itibaren İslami uyanış olarak anılan dönemin gençleri için güvenilir bir referans kaynağı teşkil etmiş ve özellikle tüm nesil öğrencilerin, araştırmacıların ve genel olarak bilim adamlarının kültürünü şekillendirmiştir. Yıllar boyunca ilim, davet, hayırseverlik, ekonomi ve medya alanlarında birçok İslami kurum ve kuruluşun kurulmasına katkısı olmuştur.

Karadavi'nin, Filistin direnişinin İşgalci İsrail içinde yürüttüğü operasyonlarda katledilenlere "şehitlik" fetvası nedeniyle ABD ve İngiltere'ye girişi engellenmiştir.

Şubat 2011'de Mursi'nin kazanmasıyla birlikte Mısır cunta rejiminin düşmesiyle, 31 yıllık yasaktan sonra ilk kez Mısır'da imamlik ve hatiplik yapmıştır. Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek rejiminin devrilmesinden sonra Kahire'nin merkezindeki Tahrir Meydanı'nda Cuma hutbesini vermiştir. Şeyh Karadavi, Tunus, Mısır, Libya, Yemen ve Suriye'deki devrimleri "halklarının gidişatını değiştirmek için ilahi bir hediye" olarak nitelendirdi ve barışçıl devrimcilere kurşun ve cinayetle karşı çıkan hükümetlerin tutumunu şiddetle kınadı. 2008'de Amerikan dergileri Foreign Policy ve British Prospect tarafından yapılan uluslararası bir ankete dayanarak, "Dünyanın En Etkili Yirmi Entelektüel Kişisi" listesinde üçüncü sıraya seçildi. 2009 yılında ise, Ürdün'deki resmi bir araştırma merkezi olan Kraliyet İslami Stratejik Araştırmalar Merkezi tarafından yayınlanan ve beş yüzden fazla etkili Müslüman figürü içeren bir kitapta elli etkili Müslüman figür arasında 38. sırada yer aldı. Ocak 2012'de, Katar Eğitim, Bilim ve Toplum Geliştirme Vakfı İslami Araştırmalar Koleji'nin "El-Karadavi İslami İtidal ve Yenileme Merkezi", "Şeyh Yusuf El-Karadavi Uluslararası İslami Araştırmalar Ödülü"nü verilmeye başlandığını duyurdu. Bu ödül iki daldaydı: kıdemli akademisyenler için bir ödül ve genç alimler için ayrı bir ödül içeriyordu. Bahsi geçen merkez -bu ödül aracılığıyla- çağdaş İslam kültürü hareketinde, entelektüel zorluklarla yüzleşme ve Müslüman meselelerine çözüm aramada etkisi olan ilmi şahsiyetleri onurlandırmayı amaçlıyordu.

16 Mayıs 2015'te, 25 Ocak 2011 devrimi sırasında "Vadi al-Natrun hapishanesinden kaçma" vakası olarak bilinen olayla ilintili olarak Şeyh Karadavi'nin ve devrik Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi de dahil olmak üzere yaklaşık yüz kişinin belgelerini Mısır Müftüsü'ne devreden bir mahkeme kararı yayınlandı. Cunta bu karar ile, Şeyh Karadavi'nin değersiz ve peşinden gitmeye değ-

mez biri olarak nitelendiriyordu. Kararın yayınlanmasının akabinde devrik Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek'in hükümdarlığının son günlerinde; Mısır halkını rejime karşı kışkırtma suçlamasına Al Jazeera'den yanıt veren Şeyh Karadavi, insanların adaletsizliğe ve yalana karşı isyan etme hakkına sahip olduğunu söyledi.

Eserleri

Şeyh Karadavi, Kuran ilmi, sünnet, hukuk, inanç, davet, düşünce, tasavvuf ve edebiyat (şiir ve tiyatro) dahil olmak üzere çeşitli alanları ele alan 170 eserli geniş bir kitap grubu telif edilmiştir. Bunlardan bazıları:

- Kuran-ı Kerim'de Akıl ve Bilim
- İslam'da Helal ve Haram
- İslam Şeriatında İctihat
- Zekat Hukuku
- Cihat Hukuku
- İslam ve Laiklik Karşı Karşıya
- Bir Alim ve Bir Tiran (tarihi bir oyun)

Ödülleri

Şeyh Karadavi, birçok ödül almıştır:

- İslam Bankası İslam Ekonomisinde Kalkınma Ödülü (h.1411/m.1990)
- Kral Faysal Uluslararası Ödülü -eski bir İslami çalışmalar ustası ile ortak olarak- (h.1414/m.1994)
- 1996 yılı Malezya Uluslararası İslam Üniversitesi Rektöründen Üstün Bilimsel Başarı Ödülü
- 1999 yılı için Sultan Uvays Kültürel ve Bilimsel Başarı Ödülü
- Dubai Uluslararası Kur'an-ı Kerim Ödülü Yılın İslami Kişiliği (h.1421)
- 2008 yılı Katar Devleti İslam Araştırmaları Devlet Takdir Ödülü
- Malezya Hükümeti Peygamber'in Hicret Ödülü (h.1431)
- 2010 yılı Ürdün Birinci Dereceden Bağımsızlık Madalyası

Hastalığı ve Vefatı

Şeyh Yusuf El-Karadavi, kendisini yataktan çıkarmanın ve birçok ilim ve davet çalışmalarından alıkoyan uzun bir hastalık döneminden sonra 26 Eylül 2022 Pazartesi günü öğle saatlerinde Katar'ın başkenti Doha'da vefat etti.

Muslim Port Haber Merkezi

Filistin Sağlık Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada işgal güçlerinin baskını sebebiyle çıkan çatışmalarda 4 Filistinli gencin şehit edildiği, 44 kişinin de gerçek mermilerle yaralandığı, yaralılarından bazılarının durumlarının çok ağır olduğu ve hayati tehlikelerinin bulunduğu duyuruldu.

Sağlık Bakanlığı'nın açıklamasında şehitlerin isimlerinin Ahmed Nazmi Alavine, Abd Fethi Hazim, Muhammed Mahmud El-Venne ve Muhammed Ebu Naise olduğu belirtildi.

Yerel kaynaklar işgal güçlerinin çok sayıda askeri araçla Cenin Mülteci Kampı'nı bastığını, geçtiğimiz Nisan ayında Tel Aviv eylemini gerçekleştirdikten sonra işgal güçleriyle girdiği çatışmada şehit edilen Ra'd Hazim'in akrabalarından birinin evini kuşatmaya aldıkları ve eve tanksavar füzesi attıklarını ifade etti.

Görgü tanıklarının verdiği bilgilere göre işgal güçleri evde sıkıştırılanların teslim olmalarını istedi ancak onlar kabul etmedi.

Bu arada işgal ordusu, olayla ilgili açıklamasında Tel Aviv eylemini gerçekleştiren Ra'd Hazim'in kardeşini öldürdüğünü duyurdu.

6 Eylül'de de Cenin Mülteci Kampı'nda işgal güçlerinin şehit Ra'd Fethi Hazim'in ailesinin evini patlatarak yıkması üzerine çatışmalar meydana gelmiş, Muhammed Sebaine isimli genç şehit edilirken 16 kişi de yaralanmıştı.

Tel Aviv eylemini gerçekleştiren, 29 yaşındaki Ra'd Fethi Hazim ise geçtiğimiz Nisan ayında Yafa Camisi yakınlarında işgal güçleriyle girdiği bir çatışmada şehit edilmişti. Bugün sabah şehit edilenler arasında yer alan Abd Fethi Hazim de onun kardeşi.

29 Eylül

İşgalci İsrail'den Cenin'e Kanlı Baskın: 4 Şehit 44 Yaralı

İsrail işgal güçlerinin Cenin Mülteci Kampı'na baskın düzenlemeleri sebebiyle çıkan çatışmalarda 4 Filistinli şehit olurken 44 kişi de yaralandı. Hamas, İsrail'in Batı Şeria'da işlediği cinayetlerin kendilerine daha çok direniş eylemi olarak döneceğini söyledi.

İki şehit babası Fethi Hazim'den direnişin saflarının birleştirilmesi çağrısı

29 yaşındaki Ra'd isimli oğlu Tel Aviv eylemini gerçekleştirmesinden sonra geçtiğimiz Nisan ayında Yafa Camisi yakınlarında işgal güçleriyle girdiği bir çatışmada şehit edilen, ardından oğlu feda eylemi gerçekleştirdiği için evi yerle bir edilen ve akrabalarının evlerinde kalmak zorunda kalan, Abdurrahman isimli oğlu da bugün sabah işgal güçlerinin Cenin Mülteci Kampı'na düzenledikleri baskında şehit edilen Fethi Hazim yaptığı açıklamada Cenin'de işgal güçlerine karşı direnişin saflarının birleştirilmesi çağrısında bulundu.

Hazim gençlere hitabında, Cenin Mülteci Kampı'nın omuzlarında emanet olduğunu hatırlatarak, tek bir safta ve tek bir el gibi hareket ederek düşmana karşı çıkmalarını istedi.

Fethi Hazim evinin yıkılmasından sonra yaptığı açıklamada da, evleri yıkmaya faaliyetinin iyice köşeye sıkıştırma çabası olduğunu belirtirken Cenin halkının işgale karşı gösterdiği kararlılık ve direnişten övgüyle söz etmişti. Evi yıkılan baba, "Eğer dinimize hizmette ve ona destekte bir kusurumuz olduysa Yüce Allah'ın bizi bağışlamasını, tüm mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için cennette evler inşa etmesini diliyorum." diye dua ederek Allah'ın dinine hizmet için her türlü fedakarlığa hazır olduklarını ortaya koymaya çalıştı.

Hamis Siyasi Birimi Başkan Yardımcısı El-Aruri: Direniş silahlı işgalcileri Filistin'in her yerinde vuracak

İslami Direniş Hareketi (Hamis) Siyasi Birimi Başkan Yardımcısı Salih El-Aruri, işgalcilerin Batı şeria'da işledikleri cinayetlerin kendilerine daha çok direniş eylemi olarak döneceğini söyledi.

Salih El-Aruri, dün akşam (28 Eylöl Çarşamba) konuyla ilgili yaptığı ve Filistin Enformasyon Merkezi'ne ulaşan açıklamada, Filistin halkını korumak için Batı şeria'daki tüm silahların işgal güçlerine ve Yahudi yerleşimcilere çevrilmesi gerektiğini belirtti.

Batı şeria'da direnişçilerin yeni bir denklem oluşturduklarına dikkat çeken El-Aruri, işgalcilerin Mescid-i Aksa'ya yönelik her ihlallerine bir direniş eylemiyle misilleme yapılacağını kaydetti.

El-Aruri, direnişin birlik ve bütünlüğünü sağlama sürecinin devam ettiğini, Batı şeria'nın tamamını kapsayacak şekilde güçleneceğini ve işgali söküp atana kadar Filistin'in her yerinde işgalcileri vuracağını bildirdi.

şehit kardeşler Ra'd ve Abdurrahman'ın babaları Fethi Hazim ile Cenin şehitlerinin ailelerini selamlayan El-Aruri, Filistin Yönetimi güvenlik birimlerinde görev yapan Filistinlileri de silahlarından Oslo Anlaşması'nın tozunu silmeye ve işgale karşı silahlı direnişe katılmaya davet etti.

İşgalcilere de seslenen El-Aruri, Filistin halkının ve direnişinin şehitlerin kanlarının ve kutsal mekanların Siyonist partilerin seçim propagandalarına malzeme olmasına izin vermeyeceğini ifade etti.

Muslim Port Haber Merkezi

İslam ülkesi Yemen'de 2014 yılında patlak veren iç savaş insani, siyasi, diplomatik ve ekonomik açıdan büyük bir krize dönüşmüş durumda. Tarihten bugüne dünyanın en önemli ticaret, ilim ve kültür ülkelerinden olan Yemen, uzun süredir devasa bir kaosun içinde.

Yeni Yemen Medya Merkezi ile Milletlerarası Diplomasi Merkezi (MID) tarafından Yemen'de Savaşın 8. Yılı Semineri düzenlendi.

İstanbul'da düzenlenen seminere bir grup Yemenli ve Türk politikacı, araştırmacı ve medya mensubu katıldı.

Programda konuşan Yemenli parlamenter Şevki El Kadi, Yemen meselesini ve İran destekli Husilerin devlete yönelik darbesinin sonuçlarını anlattı. El Kadi ayrıca Husi darbesi öncesi ve sonrasında genel olarak Yemen'in durumunu, devleti ve imkanlarını zor kullanarak ele geçirmesi süreci hakkında bilgi verdi.

Yemenli araştırmacı ve politikacı Yasin el Temimi ise Yemen sahnesine bölgesel ve uluslararası müdahale hakkında konuştu. El Temimi, Yemen'de devam eden savaşta Suudi Arabistan liderliğindeki Arap Koalisyonu'nun meşru hükümeti desteklemedeki rolünü anlattı.

29 Eylül

Yemen Savaşı 8. Yılında

İslam ülkesi Yemen'de 8. yılına giren savaşın etkileri ve ülkede yaşanan son gelişmeler, İstanbul'da düzenlenen bir basın buluşmasında ayrıntılarıyla masaya yatırıldı.

El Temimi, konuşmasında koalisyonun Yemen'de meşruiyeti desteklemek kisvesi altına aldığı hedeflere değinerek, bu müdahalenin asıl amacının Yemen'in ve Yemen halkının çıkarına değil, meşru hükümetin zayıflığından faydalanarak kendi amaç ve emellerine ulaşmak için Yemen'e yönelik bir müdahale olduğunu söyledi.

Ulusal diyalogun sonuçlarının uygulanmasından sorumlu Devlet Bakanı Sayın Yaser Al-Raaini ise uluslararası kararlar ve Ulusal Diyalog Konferansı'nın sonuçları da dahil olmak üzere Yemen krizindeki ana referanslar ve bunların nasıl uygulanacağı hakkında konuştu.

Al-Raaini, Ulusal Diyalog Konferansı'nda tartışılan tüm konulara ve ortaya çıkan önemli anlaşmalara işaret etti; bunlardan en önemlisi, bir cumhurbaşkanının serbest ve doğrudan oy hakkı ile seçilmesi ve anayasanın taslağının hazırlanmasına ek olarak, anlaşmaya varıldı. Serbest seçimlerin ardından bir geçiş döneminde, ancak konferansa katılan milisler tüm bu sonuçlara karşı çıktı.

Al-Raaini, uluslararası kurumların Husi milislerinin yaptıklarını devlete karşı bir darbe olarak gördüğünü belirtti.

Yemen parlamentosu üyesi ve eski bir bakan olan Profesör Necip Ghanem, Yemen krizinin köklerini anlamada ve haklı nedenlerini savunmada Türkiye içindeki ve dışındaki sivil toplum örgütlerinin, kurum ve kuruluşların rolüne atıfta bulundu.

Yemen-Türkiye ilişkilerine değinen Prof. Dr. Ghanem, Türk medya kuruluşlarının Yemen'de olup bitenlerin gerçeğinden ve yaşanan değişimler ışığında Husi darbesi sonucunda Yemen halkının çektiği acılardan haberdar olmasının önemine değindi.

Ghanem, Türkiye'de kimi basın kuruluşlarında Yemen'de yaşananların Yemen ile Suudi Arabistan arasında bir savaş olduğu yönündeki söylentilerden kaçınarak, bu kafa karışıklığını netleştirmenin önemini vurguladı. Yemen topraklarında

yaşananların Yemen'e karşı dönen bir çetenin savaşı olduğunu ifade eden Ghanem, bu savaşta Kızıldeniz ve Bab'ül Mendeb Boğazı'nda uluslararası denizcilik güvenliğini tehdit etmeyi amaçlayan İran devletinin yardımıyla söz konusu çetenin Yemen halkına savaş ilan ettiğini kaydetti.

“YEMEN’İ YEMENLİLERE BIRAKMIYORLAR”

Programın açılış konuşmasını gerçekleştiren Milletlerarası İlişkiler ve Diploması Merkezi Genel Direktörü Celalettin Duran; “Savaşın 8. yılında Yemen'deki durumu hem ülkemize hem dünyaya duyurmak istiyoruz. Savaşın ağır bir şekilde devam etmesi, iç dengelerin tam anlamıyla sarsılmış bir durumda olması birçok ülkenin Yemen'e açık bir şekilde müdahalesine sebep oluyor. Yemen'i, Yemenlilere bırakmıyorlar. Ülkenin en değerli ticaret noktaları istikrarsızlaştırılıyor. Yemen'le tarihi bağlarımız münasebetiyle kadim bir ilişkiye sahibiz. Orada yaşananları görmememiz mümkün değil. Yemen için neler yapılabilir? Bugün burada bu sorunun cevabını arayacağız” diye konuştu.

“YEMEN’DE EMPERYALİST PLANLAR İŞLETİLİYOR”

Celalettin Duran'ın açılış konuşmasının ardından söz alan Yemenli konuklar, ülkelerindeki savaşla ilgili değerlendirmelerde bulundular. Konuşmalarda, özellikle Yemen üzerindeki emperyalist planlara dikkat çekilirken Yemen'de yaşananlar konusunda kamuoyunu doğru bilgilendirmenin önemine vurgu yapıldı. Program sonunda gazetecilerin sorularını da cevaplayan konuklar, Türkiye halkının Yemen konusunda farkındalık kazanması açısından bu toplantıyı çok önemli gördüklerini ifade ettiler.

MUSLIMPORT

 muslimport.com

   [/muslimport.com](https://muslimport.com)

 +90 535 921 45 31